

Lakiosasto

28.2.1996

Työeläkelaitoksille

VUOROTTELUVAPAA JA OSA-AIKALISÄ

1

VUOROTTELUVAPAA

1.1

Lain voimassaolo

Laki vuorotteluvapaakokeilusta (1663/95) sekä siihen liittyvät laki työttömyysturvalain 16 §:n muuttamisesta ja laki opintotukilain 6 §:n muuttamisesta ovat tulleet voimaan 1.1.1996. Lait ovat liitteenä. Yleiskirjeessä A 32/95 on kerrottu vuorotteluvapaakokeilusta annetun hallituksen esityksen (HE 136/1995 vp) sisältö.

Vuorotteluvapaata koskevat säännökset ovat voimassa 31.12.1997 saakka. Niitä sovelletaan vapaisiin, joita koskeva sopimus tehdään lain voimassa ollessa ja vapaa pidetään 31.12.1998 mennessä. Vuorotteluvapaan aikana omaehtoiseen ammatilliseen koulutukseen osallistuvalla henkilöllä voidaan maksaa osittaista ammattikoulutusrahaa enintään 31.7.1998 saakka.

1.2

Vuorotteluvapaa ja eläkepalkka

Uusi eläkepalkan laskusääntö tuli voimaan vuoden 1996 alusta. Eläkepalkkaa laskettaessa vuoden 1995 jälkeisistä vuosista jätetään huomioon ottamatta vuodet, joiden keskiansio on alle puolet näiden vuosien keskiarvosta. Pois jätetään enintään 1/3 vuosista. Vuosia voidaan jättää pois vasta sitten, kun uusia valintavuosia on kertynyt vähintään kolme eli aikaisintaan vuonna 1999. Uusi laskusääntö voi pienentää vuorotteluvapaalla olleen henkilön eläkepalkkaa.

Eläkepalkkauudistuksen jälkeenkin eläkepalkka voidaan harkinnanvaraisesti tarkistaa. Tarkistamisen edellytyksenä olevana poikkeuksellisenä syynä pidetään tässäkin syytä, joka ei riipu työntekijästä itseltään.

Vuorotteluvapaa sellaisenaan ei ole TEL 7 d §:ssä tarkoitettu poikkeuksellinen syy. Kun vuorotteluvapaalla olleen työntekijän työsuhte päättyy työntekijästä riippumattomasta syystä, kuten irtisanomisen johdosta taikka työntekijän työkyvyttömyyden tai kuoleman johdosta, voidaan eläkepalkan harkinnanvaraista tarkistamista käyttää.

Lakiosasto

28.2.1996

Jos työntekijä itse eroaa työstään tai siirtyy vanhuus- tai osa-aikaeläkkeelle, ei palkkaa tarkisteta.

1.3

Vuorotteluvapaa ja työsuhteen jatkuminen

Vaikka työntekijä jää vuorotteluvapaan päätyttyä vuosilomalle, TEL-tösuhteen katsotaan jatkuvan, jos työntekijä välittömästi vuosiloman jälkeen palaa työhön.

2

OSA-AIKALISÄ

2.1

Osa-aikalisän ehdot

Kun työntekijä vapaaehtoisesti, työnantajansa suostumuksella siirtyy kokoaikatyöstä osa-aikatyöhön, työvoimatoimisto voi myöntää työntekijälle osa-aikalisän. Lisä korvaa työajan lyhentämisestä johtuvaa ansionmenetystä. Lisän saamisen ehtona on myös, että työnantaja samanaikaisesti palkkaa osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän tehtäviin työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan henkilön.

Samalle henkilölle voidaan maksaa osa-aikalisää enintään 12 kuukauden ajan.

Vähintään 12 kuukautta kokoaikatyössä ennen osa-aikatyötä

Jotta työntekijä voi saada osa-aikalisän, hänen on pitänyt olla viimeisten 13 kuukauden aikana vähintään 12 kuukautta kokoaikatyössä nykyisen työnantajansa palveluksessa.

Osa-aikatyö

Osa-aikatyön työajaksi voidaan sopia 40 % - 60 % työntekijän säännöllisestä kokoaikatyöajasta. Osa-aikatyöhön siirtyvän ja osa-aikatyöhön palkatun henkilön työajan yhteensä on oltava vähintään kokoaikatyöajan pituinen.

Osa-aikalisän määrä

Osa-aikalisä on 50 % osa-aikatyöhön siirtyneen työntekijän kokoaikatyön ja osa-aikatyön palkan erotuksesta, kuitenkin enintään noin 4 300 markkaa kuukaudessa. Kokoaikatyön palkka lasketaan osa-aikatyöhön siirtymistä edeltäneiden 12 kuukauden palkan keskiarvona.

Oikeus palata kokoaikatyöhön

Osa-aikatyössä olleelle työntekijälle on varattava mahdollisuus siirtyä takaisin kokoaikatyöhön, kun osa-aikalisän maksaminen päättyy.

Lakiosasto

28.2.1996

2.2

Säännökset

Osa-aikalisää koskevat säännökset ovat työllisyysasetuksen 7 a luvussa Työllistämistuki osa-aikatyöhön (pykälät 34 a - 34 e). Näiden alunperin määräaikaisten säännösten voimassaoloa on jatkettu 31.12.1996 saakka (asetus työllisyysasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta, 1789/95). Samassa yhteydessä myös asetuksen 34 a, 34 b ja 34 e pykälä on muutettu 1.1.1996 alkaen (asetus työllisyysasetuksen muuttamisesta 1787/95). Asetukset ovat liitteenä.

2.3

Osa-aikalisä ja eläkepalkka

Osa-aikalisää saaneen työntekijän eläkepalkkaa on vain osa-aikatyön palkka. Osa-aikalisää saaneen työntekijänkin eläkepalkka voi siten pienentyä uuden eläkepalkan laskusäännön voimaantulovaiheessa.

Osa-aikalisää saaneeseen työntekijään voidaan soveltaa eläkepalkan harkinnanvaraista tarkistamista samoilla edellytyksillä kuin vuorotteluvapaalla olleeseen. Alennuksen vaikutus eläketurvaan ei tosin aina yllä 7,5 prosenttiin (10 % jos eläketapahtuma on vuonna 1997 ja 12,5 % jos se on vuonna 1998).

Palkan alennus ei myöskään aina riitä täyttämään uuden eläkepalkkasäännön mukaista 50 prosentin vaatimusta. Vaikka työsuhte jatkuisi vuoden 1998 loppuun, ei alennusvuotta voi tällöin jättää pois.

2.4

Osa-aikatyöhön palkatun työntekijän eläketurva

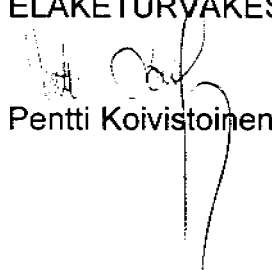
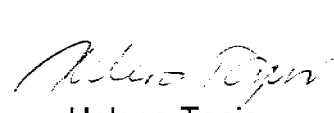
Osa-aikatyöhön siirtyneen töitä tekemään palkattu henkilö työskentelee normaalisti työsuhteessa ja eläke karttuu palkan perusteella.

3

KORVATTUJA TIEDOTTEITA

Vuorotteluvapaan ja osa-aikalisän vaikutuksesta eläketurvaan on lakiosaston tiedote 3/96. Tämä yleiskirje korvaa mainitun tiedotteen samoin kuin tiedotteen 6/94 osa-aikalisää koskevan osuuden (Kohta 3 Työllistämistuki osa-aikatyöhön).

ELÄKETURVAKESKUS

Pentti Koivistoinen
Helena Tapio

N:o 1787

Asetus työllisyysasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Työministerin esittelystä
kumotaan 29 päivänä tammikuuta 1993 annetun työllisyysasetuksen (130/93) 3 §,
muutetaan 34 a §:n 2 momentti, 34 b §:n 1 momentin 5 kohta, 34 e §:n 1 momentti ja
53 §, sellaisina kuin niistä ovat 34 a §:n 2 momentti ja 34 e §:n 1 momentti 21 päivänä tam-
mikuuta 1994 annetussa asetuksessa (51/94) sekä 34 b §:n 1 momentin 5 kohta ja 53 § 3
päivänä maaliskuuta 1995 annetussa asetuksessa (273/95), sekä
lisätään 19 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa asetuksessa, uusi 2 momentti,
ja asetukseen uusi 50 a § seuraavasti:

19 §

*Yritykselle myönnettävän tuen yleiset
edellytykset*

Poiketen siitä, mitä 1 momentin 2 kohdas-
sa säädetään, työllistämistukea voidaan
myöntää yritykselle metsänparannustöiden
suorittamista varten myös silloin, kun työso-
pimus tehdään määräajaksi.

34 a §

Osa-aikalisä

Osa-aikalisää voidaan myöntää, jos työn-
antaja palkkaa osa-aikatyöhön siirtyvän

työntekijänsä tehtäviin samanaikaisesti
17 §:ssä tarkoitetun työttömän työnhakijan
(osa-aikatyöllistetty).

34 b §

Osa-aikalisän myöntämisen edellytykset

Osa-aikalisän myöntämisen edellytyksenä
on:

5) että osa-aikatyöhön siirtyvä työntekijä
on työskennellyt osa-aikatyöhön siirtymistä
välittömästi edeltäneiden 13 kuukauden aika-
na vähintään 12 kuukautta koko-aikatyössä
sen työnantajan palveluksessa, jonka palve-
luksessa hän siirtyy osa-aikatyöhön.

34 e §

Osa-aikalisän määrä ja kesto

Osa-aikalisän määrä on 50 prosenttia työnantajan ilmoittamasta osa-aikatyöhön siirtyneen työntekijän kokoaikatyön ja osa-aikatyön palkan erotuksesta. Määrä on kuitenkin enintään normaali työllistämistuki korotettuna 70 prosentilla. Kokoaikatyön palkka lasketaan tällöin osa-aikatyöhön siirtymistä edeltäneiden viimeisten 12 kuukauden kokoaikatyön palkan keskiarvona.

— — — — —

50 a §

Selvitykset

Edellä 28 §:ssä tarkoitettujen yritysten toiminta- ja kannattavuusedellytysten selvittämiseen valtion talousarviossa osoitetun mää-

rärahan käyttämisestä päättää työvoimapiirin toimisto.

14 luku

Erinäiset säännökset

53 §

Soveltamissäännös

Tämän asetuksen 26 §:ssä tarkoitettuja päätöksiä voidaan tehdä vuosina 1993—1996.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996. Asetuksen 34 a §:n 2 momentti, 34 b §:n 1 momentin 5 kohta ja 34 e §:n 1 momentti ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1789

Asetus

työllisyysasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Työministerin esittelystä

muutetaan työllisyysasetuksen muuttamisesta 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun asetuksen (51/94) voimaantulosäännöksen 1 momentti seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1994. Asetuksen 7 a luku ja 51 § tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1994. Asetuksen 7 a luku on voimassa 31 päivään joulukuuta 1996.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Terttu Huuttu-Juntunen

N:o 1663

Laki**vuorotteluvapaakoikeilusta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §*Määritelmät ja soveltamisala*

Vuorotteluvapaalla tarkoitetaan tässä laissa järjestelyä, jossa kokoaikatyöntekijä työnantajansa kanssa tekemänsä vuorottelusopimuksen mukaisesti määräaikaaisesti vapautetaan palvelussuhteeseen kuuluvien tehtävien suorittamisesta ja jossa työnantaja samalla sitoutuu vastaavaksi ajaksi palkkaamaan työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan henkilön.

Tätä lakia sovelletaan myös henkilöön, joka on virkasuhteessa tai siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai muuhun julkisoikeudelliseen yhteisöön.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa myös 2 momentissa tarkoitettua yhteisöä.

2 §*Vuorotteluvapaan edellytykset ja ehdot*

Vuorotteluvapaan kesto on vähintään 90 kalenteripäivää yhdenjaksoisesti ja yhteensä enintään 359 kalenteripäivää.

Vuorotteluvapaan ajaksi palkattavan työntekijän työajan tulee olla vähintään vuorotteluvapaalle siirtyvän työntekijän säännöllisen työajan pituinen.

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että työntekijän työssäolo ja palvelussuhde samaan työnantajaan on yhdenjaksoisesti kestänyt vähintään vuoden välittömästi ennen vuorotteluvapaan alkamista. Edellä mainittuun vuoden ajanjaksoon voi sisältyä yhteensä enintään 30 päivän palkaton poissaolo edellyttäen, että

henkilö viimeisten kolmentoista kuukauden aikana on ollut työssä saman työnantajan palveluksessa vähintään kaksitoista kuukautta.

Kirjallinen vuorottelusopimus, jossa työnantajan tulee sitoutua palkkaamaan työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana oleva henkilö, sekä työsopimus tai muu luotettava selvitys työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olleen henkilön palkkaamisesta vuorotteluvapaan ajaksi on toimitettava ennen vuorotteluvapaan alkamista työvoimatoimistolle.

Jos vuorotteluvapaan ajaksi palkatun työntekijän palvelussuhde päättyy ennen vuorotteluvapaan päättymistä eikä uuden työntekijän palkkaaminen käytettävissä olevan ajan lyhyden, työntekijöiden saatavuuden tai muun asiallisesti hyväksyttävän syyn perusteella ole mahdollista, ei palvelussuhteen päättymistä ole pidettävä vuorottelusopimuksen vastaisena.

3 §*Vuorotteluvapaan keskeyttäminen*

Vuorotteluvapaan keskeyttämisestä on sovittava työnantajan ja työntekijän välillä.

Vuorotteluvapaa katsotaan kuitenkin työttömyysturvalain 5 §:n 1 momentin 7 ja 7 a kohdan tarkoittamissa tilanteissa päättyneeksi.

4 §*Työntekijän oikeus palata aikaisempaan työhön*

Vuorotteluvapaalta palaavalla työntekijällä on oikeus vuorotteluvapaan päätyttyä palata aikaisempaan tai siihen rinnastettavaan työhön.

5 §

Oikeus vuorottelukorvaukseen

Vuorotteluvapaan ajalta työntekijällä on oikeus vuorottelukorvaukseen.

Työntekijän oikeus vuorottelukorvaukseen jatkuu sopimuksen mukaisesti silloinkin, kun vuorotteluvapaan ajaksi palkatun työntekijän palvelussuhde päättyy ennen vuorotteluvapaan päättymistä.

6 §

Korvausoikeuden rajoitukset

Vuorottelukorvaukseen ei ole oikeutta siltä ajalta, jona työntekijä:

- 1) saa 1 §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitetulta työnantajaltaan palkkaa;
- 2) suorittaa varusmies- tai siviilipalvelusta;
- 3) suorittaa vapausrangaistusta rangaistuslaitoksessa;
- 4) on vähintään kuukauden kestävässä ko-koaikatyössä muun kuin 1 §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitetun työnantajansa palveluksessa;
- 5) harjoittaa päätoimista yritystoimintaa; tai
- 6) saa työttömyysturvalain 5 §:n 1 momentin 4, 5, 7, 7 a, 10 a tai 12 kohdassa tai 3 momentissa tarkoitettua etuutta.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna palkkana ei pidetä niitä luontaisetuja, joiden saaminen vuorottelusopimuksen mukaan jatkuu vuorotteluvapaan aikana.

7 §

Vuorottelukorvauksen suuruus

Vuorottelukorvauksen täysi määrä on 60 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan oikeus työttömyysturvalain 13, 16, 22 ja 23 §:n perusteella, enintään kuitenkin 4 500 markkaa kuukaudessa. Vuorottelukorvausta määriteltäessä ei työttömyysturvalain 24 §:ssä tarkoitettuja lapsikorotuksia oteta huomioon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua työttömyyspäivärahaa määrättäessä henkilön vuorotteluvapaan aikana saamaan lakisääteiseen etuuteen, palkkaan ja muuhun tuloon sovelletaan, mitä työttömyyspäivärahasta työttömyysturvalain 17, 18, 27 ja 27 a §:ssä säädetään.

Sen estämättä, mitä työttömyysturvalain 23 §:ssä ja ansioon suhteutetun työttömyyspäivärahan perusteena olevan palkan määrittämi-

sestä annetussa asetuksessa (754/84) säädetään, vakiintuneena pidettävää palkkatuloa määrättäessä otetaan huomioon vuorotteluvapaata edeltäneen 52 viikon ajalta saadut palkkatulot eikä palkkatuloihin lueta niitä luontaisetuja, joiden saaminen vuorottelusopimuksen mukaan jatkuu vuorotteluvapaan aikana.

Työntekijän oikeus osittaiseen ammattikoulutusrahaan määräytyy siten kuin koulutus- ja erorahaston säännöissä ja valtion virkamiesten eroraha-asetuksessa tarkemmin määrätään. Tämä ammattikoulutusraha ei vaikuta vuorottelukorvauksen määrään.

8 §

Vuorottelukorvauksen hakeminen ja maksaminen

Vuorottelukorvausta on haettava kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolta tai asianomaiselta työttömyyskassalta, jonka tulee korvauksen myöntämistä, epäämistä ja takaisinperintää koskevassa asiassa antaa hakijalle kirjallinen päätös. Työvoimatoimisto tai työvoimatoimikunta antaa kansaneläkelaitosta ja työttömyyskassaa sitovan lausunnon vuorottelukorvauksen 2 §:n 1—4 momentissa ja 6 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä sekä 10 §:n 1 momentissa tarkoitetuista takaisinperinnän edellytyksistä siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Vuorottelukorvaus maksetaan jälkikäteen vähintään kerran kuukaudessa. Vuorottelukorvauksen maksamisesta on muutoin voimassa, mitä työttömyysturvalain 44 §:ssä säädetään työttömyyspäivärahan maksamisesta.

9 §

Ilmoitusvelvollisuus

Työnantajan on viipymättä ilmoitettava työntekijän palkkaamisesta vuorotteluvapaan ajaksi sekä palkatun työntekijän palvelussuhteen olennaisista muutoksista työvoimatoimistoille.

Vuorotteluvapaalle jäävän ja vuorotteluvapaalla olevan henkilön on viipymättä esitettävä kansaneläkelaitokselle tai asianomaiselle työttömyyskassalle vuorottelukorvauksen määräämistä varten tarpeelliset tiedot ja niissä tapahtuneet muutokset.

Vuorottelukorvauksen hakijan on esitettävä työvoimatoimiston tai työvoimatoimikunnan lausunnon edellyttämät, hakijaa koskevat sel-

vitykset henkilökohtaisesti alueensa työvoimatoimistolle, jollei työvoimatoimisto anna ohjetta muusta menettelystä.

10 §

Vuorottelukorvauksen takaisinperintä

Jos vuorottelujärjestelyyn liittyvien olosuhteiden perusteella on ilmeistä, että tarkoitukseen ei ole ollut työvuorottelun toteuttaminen tämän lain mukaisesti, on vuorottelukorvaus perittävä takaisin, jollei takaisinperintää ole pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

Jos vuorottelukorvausta on maksettu muutoin aiheetta tai määrältään liian suurena, liikaa maksettu korvaus on perittävä takaisin. Takaisinperinnästä voidaan luopua kokonaan tai osittain, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä korvauksen aiheeton maksaminen ole johtunut etuuden saajan vilpillisestä menettelystä tai törkeästä tuottamuksesta tai jos aiheettomasti maksettu määrä on vähäinen.

Korvauksen takaisin perimisessä noudetaan soveltuvin osin, mitä työttömyysturvalain 31 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään työttömyyspäivärahan takaisinperinnästä.

Jos henkilö on saanut vuorottelukorvausta samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään takautuvasti sairausvakuutuslain (364/63) mukaista päivärahaa, tapaturmavakuutuslain (608/48) mukaista päivärahaa tai tapaturmaeläkettä tai työttömyysturvalain 45 §:n 1 momentissa tarkoitettua etuutta, kansaneläkelaitos tai työttömyyskassa saa periä tältä ajalta perusteettomasti maksetun määrän takautuvasti suoritettavasta etuudesta. Perimisestä on lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä työttömyysturvalain 45 §:n 2 momentissa säädetään.

Vuorottelukorvausta, jonka suuruus on määrätty työttömyysturvalain mukaisen peruspäivärahan perusteella, ei saa ulosmitata.

11 §

Muutoksenhaku

Vuorottelukorvausta koskevaan kansaneläkelaitoksen tai työttömyyskassan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta työttömyysturvalautakunnalta kirjallisella valituksella 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Työttömyysturvalautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta vakuu-

tusoikeudelta kirjallisella valituksella 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Jollei valittaja muuta näytä, hänen katsotaan saaneen tiedon 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on postitettu hänen ilmoittamallaan osoitteella.

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuun lausuntoon ei saa hakea muutosta valittamalla.

12 §

Rahoitus

Vuorottelukorvauksesta työttömyyskassoille ja kansaneläkelaitokselle aiheutuvat kustannukset rahoitetaan noudattaen, mitä työttömyysturvalain 37 §:ssä ja työttömyyskassalain 6—8 luvussa säädetään työttömyyspäivärahasta.

13 §

Työttömyysturvalain soveltaminen

Jollei tästä laista muuta johdu, sovelletaan vuorottelukorvaukseen, mitä työttömyysturvalain 28, 29, 36, 36 a, 39 §:ssä, 42 §:n 2—5 momentissa sekä 43, 43 a ja 43 b §:ssä säädetään työttömyyspäivärahasta ja työttömyysturva-asiasta.

14 §

Toimeenpanoelimet

Vuorotteluvapaakokeilun toimeenpanoa johtaa, valvoo ja kehittää ylimpänä viranomaisena työministeriö. Kansaneläkelaitoksen ja työttömyyskassojen valvonnan osalta on voimassa, mitä työttömyysturvalaissa ja työttömyyskassalaissa säädetään.

15 §

Valvonta

Tämän lain noudattamista valvovat yhteistyössä työvoima- ja työsuojeluviranomaiset.

16 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

17 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-

kuuta 1996 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1997. Lakia sovelletaan vuorotteluvapaisiin, joita koskeva vuorottelusopimus tehdään lain voimassa ollessa ja vuorotteluvapaa pidetään 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä. Oikeus osittaiseen ammattikoulutusrahaan siten kuin koulutus- ja erorahaston säännöissä ja

valtion virkamiesten eroraha-asetuksessa (726/87) tarkemmin määrätään voi jatkua enintään 31 päivään heinäkuuta 1998 saakka.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri Liisa Jaakonsaari